

TERRASSA: CRISI TEXTIL

Fa uns quants mesos que es parla de crisi en el sector tèxtil. De sobte, sembla ser que la crisi s'ha plantejat d'una manera oberta i que, com sempre, afecta i afectarà la part més dèbil, és a dir, la part dels treballadors. Disset empreses del ram tèxtil de Terrassa han presentat —fins ara— expedient de crisi i és molt probable que, entre el moment d'escriure aquestes ratlles i el moment en què vegin la llum a ORIFLAMA, d'altres empreses s'hi afegeixin. Per parlar de tot això, hem entrevistat el senyor Ramon Puiggròs, president de la secció social del Sindicat Tèxtil de Terrassa i un dels homes que més lluiten perquè la crisi no signifiqui pels companys que el varen elegir l'atur forçós.

—En teoria, no estem en condicions de saber si hi ha crisi o no, ja que, com a treballadors i com a càrrecs sindicals, hem estat marginats. D'aquesta manera ens és molt difícil tenir els suficients elements de judici per a poder emetre la nostra opinió d'una manera seriosa i sòlida. La crisi, però, és certa. El que

passa és que moltes empreses l'han aprofitat per a intentar cobrir llocs de treball amb gent no integrada dintre el sector. Es a dir, canviar gent especialitzada per peons sense especialitzar i, per tant, amb un salari inferior. Es per això que hem demanat que els expedients de crisi o de revisió de treball siguin vistos un per un pels representants sindicals a fi de poder destriar les empreses realment afectades d'aquelles que s'aprofiten de l'avinentesa.

—Quina es la situació actual del treballador tèxtil a Terrassa?

—Independentment de la situació dels expedients presentats, l'obrer tèxtil a Terrassa guanya menys del quaranta per cent de la seva retribució habitual. Han estat suspeses les hores extraordinàries i, en gran mesura, les primes.

—I quines són les vostres peticions?

—Demanam, en aquest moment, que ens paguin el cent per cent del nostre salari. Estem en condicions d'exigir-ho perquè, a més a més de la cotització normal a la Seguretat Social, des de fa

dos anys també cotitza la prima. I ja que cotitzem, volem cobrar. I volem que ens ho abonin a través de l'Assegurança d'Atur Forçós, del Fons Nacional de Protecció al Treball i de la pròpia empresa afectada. Veiem, també, que moltes empreses comencen reestructuracions a través de l'amortització dels llocs de treball vacants, sense donar entrada a nou personal i amb uns ritmes de treball molt exigents, en la regulació dels quals el treballador no hi té cap mena de participació. Es a dir, que han estat imposats per l'empresa sense tenir en compte l'experiència del treballador. Demanam també per al personal sobrant i especialment per als majors de quaranta anys, que l'assegurança d'atur forçós duri mentre continuïn en aquesta situació. Mentrestant, es pot preparar aquest personal perquè ocupi altres llocs de treball.

—Fins a quin punt és important l'existència d'una maquinària que no cobreixi les necessitats actuals de les empreses?

—Ho és molt, d'important. Volem

que la maquinària sigui actualitzada, posada al dia, ja que pensem que aquesta crisi pot alterar les condicions de treball de les empreses. Però veiem que les possibles alteracions de treball han de fer-se d'acord amb els treballadors. Si es fa necessària una reestructuració de la indústria, demanem que no es faci en contra de nosaltres i que no perjudiqui els nostres drets. L'única propietat real dels treballadors és el nostre dret al treball. Per tant, no volem una reestructuració que ens pugui portar a una situació en què, encobertament o no, es reconegui el lliure acomiadament. A això, ens hi oposem i ens hi oposarem sempre.

—Per les notícies que han sortit a la premsa, sembla que la crisi s'ha presentat d'imprevist...

—No, que va! El que passa és que s'han acumulat un conjunt de circumstàncies. Mentre ha durat la congelació salarial, els empresaris han tingut força beneficis. Ara que s'ha acabat la descongelaçió, ara resulta que es troben en crisi. Durant els anys 1972 i 1973, anys d'autèntica expansió econòmica, no vam tenir cap participació en els beneficis. En canvi, ara, si que paguem els moments de les vaques primes empresarials. Mentrestant, els preus han anat pujant d'una manera força alar-

mant, demostrant la ineficàcia de les mesures econòmiques dictades pel Govern. El món obrer ja no pot donar més de si. I, mentrestant, sabem perfectament que algunes de les disset empreses que han obert expedient de crisi no estaven al corrent de les cotitzacions de la Seguretat Social...

LES PETICIONS DELS TREBALLADORS

Primer: Demanar a les autoritats laborals que revisin minuciosament, un a un, els expedients de crisi o de revisió de plantilla, perquè només puguin beneficiar-se les empreses que estiguin realment perjudicades.

Segon: No estem disposats a què ens redueixin els salaris amb una crisi que, més que ser-ho, considerem que és un fet consumat, del qual no ens han informat i que no es pot imputar de cap manera als treballadors.

Tercer: Aquesta reunió de treballadors i tècnics proposa les solucions següents:

a) Que a curt terme es faci una regulació d'empreses per a les

que ho necessitin realment, sense pèrdua de la nostra retribució. Que ens abonin aquesta retribució l'Assegurança d'Atur Forçós, el Fons Nacional de Protecció al Treball i la pròpia empresa afectada.

b) A llarg terme, i cas que calgui, que es faci una reestructuració de la indústria, que no perjudiqui els nostres drets i que mai no representi per això una patent de lliure acomiadament, al qual ens oposem enèrgicament.

c) Demanam també el control i destrucció de la maquinària vella.

d) Que es faci una defensa dels drets dels treballadors de més de quaranta anys, i també que es revisim les jubilacions avançades.

e) Que es traspassin, conservant tots els seus drets, els treballadors afectats a d'altres indústries i que encaminin els productors més joves cap a un altre tipus d'indústria o de feina.

f) Demanam a les autoritats una revisió de les cotitzacions que les empreses paguen a l'Assegurança Social.

MONTSERRAT MINNOBIS

El **Viatge** de l'aristòcrata francès Alexandre de Laborde, redactat al començament del segle passat, és conegut arreu del món pel seu text i sobretot per les seves magnífiques il·lustracions. Les Publicacions de l'Abadia de Montserrat han cregut indispensable d'oferir una traducció dels capítols d'aquest **Viatge** referents als Països Catalans, amb tots els gravats de l'edició original i acompanyats d'una abundosa anotació.

El primer volum conté una «notícia històrica» del Principat i s'ocupa especialment de Barcelona, Sant Miquel del Fai, Mataró, Olesa, Martorell, Montserrat, Olèrdola, Tarragona, Coll de Balaguer, Amposta, Tortosa, Lleida, Poblet, Bellpuig d'Urgell, Cardona, Solsona, Manresa, Girona, Roses, Empúries, Figueres i altres indrets.

ALEXANDRE DE LABORDE VIATGE PINTORESC I HISTÒRIC I. EL PRINCIPAT

Traducció i Pròleg d'ORIOL VALLS i SUBIRÀ / Notes de JOSEP MASSOT i MUNTANER
280 pp. 850 ptes.

PUBLICACIONS DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

Distribució: L'Arc de Berà - Centre Difusor d'Edicions Catalanes
Condesa de Sobradia, 4/T., 318 87 86 / Barcelona-2

BIBLIOTECA
ABAT
OLIBA

SÈRIE IL·LUSTRADA

EL TRESOR DE LA NOSTRA LLENGUA ESTA EN PERILL MIREM DE SALVAR-LO ARA MATEIX!

Col·lecció Pompeu Fabra

Parleu bé el català Vocabulari d'incorreccions, 80 pàgs.	35,— ptes.
Parleu més bé el català , 160 pàgs.	70,— ptes.
Vocabulari automobilístic , 32 pàgs.	20,— ptes.
Els verbs catalans conjugats , 320 pàgs.	125,— ptes.
Escriviu bé el català , Manual d'ortografia, 144 pàgs.	70,— ptes.

Trobareu aquests llibres a les vostres Llibreries
i a LLIBRERIA CLARET, Llúria, 5 - Barcelona